

امضای قرارداد صلح بین عرفات و رابین 1993م

بحران خاورمیانه و مسئله فلسطینی‌ها و رژیم صهیونیستی، در دهه آخر قرن بیستم، نشیب و فرازهای بسیاری داشت.

بحران خاورمیانه و مسئله فلسطینی‌ها و رژیم صهیونیستی، در دهه آخر قرن بیستم، نشیب و فرازهای بسیاری داشت. در این زمان، بیل کلینتون پس از انتخاب شدن به ریاست جمهوری امریکا در سال 1992م، برقراری صلح در خاورمیانه و آشتی بین اعراب و اسرائیل را به عنوان نخستین اولویت سیاست خارجی خود اعلام نمود و اسحاق رابین نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی و یاسر عرفات، رئیس سازمان آزادی بخش فلسطین را برای انجام مذاکرات صلح به واشینگتن دعوت کرد. یاسر عرفات و اسحاق رابین به دنبال مذاکرات طولانی در واشینگتن که در حضور رئیس جمهور امریکا انجام شد، سرانجام در روز 28 اوت سال 1993م قراردادی را امضا کردند که به موجب آن، سازمان آزادی بخش فلسطین، موجودیت رژیم صهیونیستی را پس از گذشت 45 سال از تأسیس آن، به رسمیت شناخت و اسرائیل نیز متقابلاً متعهد شد که اداره امور بخشی از مناطق اشغالی فلسطین از جمله نوار غزه را به فلسطینی‌ها واگذار نماید. قرارداد رابین و عرفات، هم در اسرائیل و هم در میان فلسطینی‌ها با مخالفت‌های شدیدی روبرو شد و اعتراضات بسیاری را برانگیخت. سازمان‌های مبارز فلسطینی به رسمیت شناختن موجودیت اسرائیل را در ازاء امتیازات ناچیزی که به فلسطینی‌ها داده شده بود خیانت به آرمان فلسطین خواندند و صهیونیست‌های افراطی هم، رابین را به خاطر واگذاری بخشی از اراضی اشغالی به فلسطینی‌ها به خیانت متهم کردند. علی‌رغم این توافق، اسرائیل به تعهدات خود عمل نکرد و در سال‌های بعد، همچنان تجاوزگری خود را ادامه داد.